

Direktoratet for Naturforvaltning

Namsos, 30. september 2011

Ansvarlig advokat:
Bjørn Terje Smistad

Vår ref. oppgis ved henvendelse:
11/01045

Deres ref.:
2011/8483 ARE-FR-TST

Høring på forslag til endring i forskrift 22.03.2002 nr 313 om utøvelse av jakt, felling og fangst

Det vises til høringsbrev av 7. juli 2011. I det følgende vil Statskog SF gi sine merknader til forslag til ny forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst, med utgangspunkt i tilsendt høringsnotat.

Kap. 2 Aldersgrenser

§ 6 første ledd første setning

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

§ 6 andre ledd, første setning

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

Kap. 3 Jegerprøven

§ 8 første ledd

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

§ 8 annet ledd

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

§ 8 tredje ledd

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

§ 10

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

§ 12 a

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

Kap. 4 Lisensfelling

E-post: toril.fjer.solbakk@statskog.no

§ 13 nytt første ledd

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

§ 13 nytt fjerde ledd

Statskog er enig i at det må søkes å oppnå bedre kunnskap blant jegerne om jakt på bjørn, men er ikke enig i at man bør gjøre bjørnejegerprøven obligatorisk. Etter foretakets oppfatning vil dette ekskludere mange storviltjegere fra å kunne felle bjørn som ”bifangst” ved storviltjakt.

Statskog mener man må kunne stole på at de jegerne som løsner skudd mot bjørn også har fått med seg hva dette innebærer. Den enkelte jeger er fortsatt ansvarlig for sine handlinger, og må utvise nødvendig skjønn i jaktsituasjonen.

Ved å gjøre informasjonen lett tilgjengelig vil også den ”vanlige” storviltjeger kunne tilegne seg denne, men Statskog er som sagt skeptiske til å gjøre bjørnejegerprøven obligatorisk for så å ekskludere de som ikke har tatt denne. Slik vil foretaket også bygge opp under prinsippet om at felling utføres på frivillig basis av jegere på ordinær storviltjakt, og ikke bare av profesjonelle jegere fra for eksempel SNO.

§ 13 nytt femte ledd

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

Kap. 5 Våpen og ammunisjon

§ 15 første ledd

Statskog ser intensjonen med forslaget, men mener dette hører inn under våpenloven med tilhørende forskrifter, og ikke i utøvelsesforskriften. Foretaket er videre av den oppfatning at ordlyden slik den foreligger i endringsforslaget blir for vag, og at det her fort kan stilles spørsmålstejn ved hva som menes med ”*våpen av militær karakter*”.

En registrerer at det er forsøkt gitt en forklaring på dette i høringsnotatet, men at dette ikke er inntatt i forskriftsteksten. Statskog vil i denne forbindelse vise til følgende sitat: ”... *med pistolgrep, lange magasiner og spesielle kolber*”. Etter foretakets oppfatning kan dette like gjerne være beskrivelsen av et ordinært konkurransevåpen (Sauer 200 STR/Tikka T3 med konkurransestokk), som gode skyttere kan være svært fortrolige med. En stiller spørsmålstejn ved at disse nå ikke skal kunne benyttes på jakt. En vil i denne forbindelse vise til at det etter det Statskog erfarer rundt omkring i Norge finnes tusenvis av mausere som er overskuddsmateriell fra krigen, kjøpt av Heimevernet osv. Disse benyttes på jakt og tilfredsstillende dette formålet, men er samtidig bestemt militærlignende. Mange av dem mangler kun bajonetten for å være et fullverdig militærvåpen. Det kan ikke være meningen at disse ikke skal kunne benyttes på jakt fordi de er militærlignende.

Videre selges det våpen med kamuflasjemønster, tofot og lyddemper, som også i ytterste konsekvens kan sies å være militærlignende. Det samme gjelder en del skarpskytter/konkurranse- og rifler av typen ”scout”. Det kan ikke være intensjonen å fjerne alle våpen som kan ha ”militærlignende karakter”. En tofot og ikke minst lyddemper har i dag så mange fordeler, at det å forby våpentyper fordi de kan minne om militærvåpen, kan gå utover treffsikkerheten og hørsele til jegerne.

Statskog mener som sagt dette hører hjemme i våpenforskriften, og at det der kan tydelig defineres hva som menes med militærlignende våpen. Definisjonen og endringsteksten slik den foreligger er

etter foretakets oppfatning for vag, og endringen anbefales samkjørt med arbeidet med ny våpenlov med tilhørende forskrifter.

§ 15 nytt sjette ledd

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

§ 16 første ledd

Statskog støtter endringsforslaget, men mener det må presiseres. Dette slik at regelen enten gjelder for kuler i kaliber 6,5 mm/.264, eller for kulevekter fra 7,4 gram. Dette for at lovlige storviltkalibre som benytter samme kuler/kulediameter som 6,5x55 mm (for eksempel 6,5-06 osv) også skal kunne benytte homogene kuler slik høringsnotatet beskriver.

En kan også tenke seg at en får lette homogene kuler i et større kaliber enn 6,5 mm (for eksempel .30 kaliber) og at disse også skal være lovlige så lenge de tilfredsstillt kravet om anslagsenergi. Slik teksten foreligger så er det kun lette kuler i kaliber 6,5x55 som blir lovlige, og Statskog stiller spørsmålsteget ved om dette var intensjonen med endringen.

§ 17 annet ledd

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

Kap. Skyteprøve ved jakt og felling av storvilt

Ny § 18a Skyteprøve for bjørnejegere

Statskog støtter forslaget, men er ikke enige i at denne skyteprøven skal være obligatorisk. Dette vil fort være et kapasitetsspørsmål på skytebanene, og det må ikke bli slik at jegerne må reise lange avstander for å få avlagt sin "Bjørneprøve". Da mister man fort mye av den frivillighet som dette har vært bygget opp rundt.

En viser for øvrig til foretakets kommentarer til § 13 fjerde ledd.

§ 18 første ledd

Statskog støtter forslaget i sin helhet.

§ 18 annet ledd

Statskog forstår intensjonen med forslaget, men kan ikke slutte seg til endringsforslaget slik det i dag foreligger. Bakgrunnen for regelen slik den er i dag, er slik Statskog ser det at jegerne skal ta storviltprøven med den rifla de benytter på storviltjakt og med jaktammunisjon. Dette for å sikre at jegerne har et minimum av treningsgrunnlag, og er innskutt med ammunisjonen de skal benytte på jakt.

Erfaringsmessig fungerer dette i praksis stort sett slik at jegerne kjøper jaktammunisjon av billigste sort for storviltprøven, og så skyter inn med ammunisjonen de skal benytte i etterkant. Det vil ikke hjelpe så mye om de skyter storviltprøven med alle løp i et systemvåpen. De kan da fortsatt bytte løp og kaliber i løpet av sesongen, samt kikkertsikter til det enkelte løp.

Da måtte kravet eventuelt være at de også skjøt inn med de siktemidler som skulle benyttes på det enkelte løp. Jegerne som har slike systemvåpen vet at det kan være forskjeller i treffpunkt og presisjon ved bytte av både siktemidler og løp.

Statskog anmoder om at dette tillegget strykes.

Kap 7. Bruk av hund under jakt og felling

§ 23 første ledd

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

§ 24 første setning

Statskog er ikke enig i endringsforslaget, og mener at det fortsatt bør være mulig å gjennomføre prøven for godkjenning som en bevegelig prøve. Et forslag kan være at de som dømmer på en slik annonsert prøve også må rapportere i etterkant av prøven, lik den praksis som er på terminfestede prøver.

§ 26 oppheves fra og med 1.april 2015

Statskog er ikke enig i endringsforslaget, og mener at erfaringsgrunnlaget ikke tilsier noen endring av gjeldende praksis. Det må kunne stilles spørsmål ved hvorvidt testen utført på 38 friske dyr er egnet til å si at ettersøkshundene ikke er gode nok. En tør minne om at intensjonen i sin tid var å kunne skolere og bruke jegerens hunder ute i felten, og at dette var godt nok. Erfaring viser også at så er tilfelle.

Oppklaringsprosenten i Norge er noe høyere enn den danske. En grunn kan være at vi i Norge er på ferskere spor enn danskene, nettopp fordi man er på stedet der ettersøket skal starte med våre hunder. Man har hunder som er i jaktfeltet når de behøves, kanskje til og med på sporet av det dyret som er skutt på, og ikke må tilkalles over lange distanser for å settes på et kaldt spor. Dette vil stille urimelige krav til jegere i fjellterreng (for eksempel i Nord-Norge), på øyer og i fjordstrøk der man kanskje må vente på en ekvipasje som vil ta urimelig lang tid å få inn i jaktfeltet eller kommer med båt og så videre. Da må jegerne enten ha med deg en godkjent ekvipasje på jakt, noe som man anser som et urimelig krav. Eller så vil det ta uforholdsmessig lang tid før de får tak i en godkjent ekvipasje, noe som utsetter viltet for unødige lidelser.

Statskog mener at den oppklaringsprosenten vi har i Norge i dag er på et nivå som tilsier at den er god nok. Foretaket er positive til en gjennomgang av regelverk og praksis rundt godkjenning av ettersøkshunder, for å ha de mest egnede hunder tilgjengelig for ettersøk. En mener imidlertid det vil kreve urimelige ressurser å sitte med et gitt antall ettersøkshunder i hver kommune til en hver tid. Disse vil i mange områder ikke få nok erfaring og ettersøk til å kunne utføre en jobb som er bedre enn de hundene som faktisk er tilfredsstillende dagens krav, og er i jaktfeltet når skadeskytingen er et faktum.

Kap 8. Jakt, felling og avliving av storvilt

§ 26 a. nytt tredje ledd

Statskog støtter endringsforslaget i sin helhet.

Det er mange måter å kommunisere med jaktledere på, og en vil i denne forbindelse fremme forslag om at det i tillegg kunne oppgis kontaktopplysninger.

Kap 9. Fangst

§ 30

Statskog er enig i forslaget om å trekke fiskemåke ut av listen over arter som kan fanges, dersom det ikke lenger blir jakttid på fiskemåke.

Statskog er ikke enig i argumentasjonen for å ikke tillate levende fangst av gaupe, og støtter derfor ikke forslaget om å ta den ut av lista over arter som kan fanges. Båsfangst kan etter foretakets oppfatning være meget effektivt, og et supplement til ordinær jaktutøvelse. Det vises i denne forbindelse til at det fanges gauper i forskningsøyemed i regi av NINA i båser.

Så lenge det blir krav om heldekkende, solide materialer og ingen metalleder inne i fella, så mener Statskog at båsfangst fortsatt kan tillates. Ved levende fangst er det mulig å slippe ut igjen dyret dersom kvota er fylt eller det er feil dyr og så videre. Det kan ikke være noe argument at det skytes nok gauper ved ordinær jakt. Fangst er en gammel tradisjon, og så lenge felletypen er utprøvd og godkjent så bør fangst være tillatt.

§ 31 bokstav a

Statskog støtter forslaget, men er uenig i at gaupe skal tas ut av listen over arter som er tillatt å fange.

Foretaket mener også at en i denne sammenheng må kunne ta debatten om mulighet for elektronisk varsling av fangst. Skal fangst av jerv bli effektivt nok til å være et alternativ til jakt og hiuttak, så må man kunne diskutere om ikke for eksempel elektronisk varsling av fangst bør tillates.

Statskog mener også at en må være villig til å diskutere om det skal være lov til å benytte kunstig lys ved avliving av vilt fanget i bås/fangstbur.

§ 31 bokstav b første strekpunkt

Statskog er ikke enig i endringsforslaget, og mener at dagens forslag kan stå.

Kommunen er i dag betrodd å gi slik tillatelse, og det undergraver tilliten til den lokale viltmyndighet å fjerne denne muligheten. De vil kunne gi tillatelse eller nekte å sette opp feller der det blir oppfattet som en stor risiko for feilfangst. Etter hva Statskog erfarer er dette et lite problem i dag, og en etterlyser dokumentasjon på at dette faktisk er reelle problemstillinger.

Som et kompromiss mener man det burde vurderes å åpne for bruk av fotsnare/Luleåsnaren. Da ville sjansen for feilfangst være liten, og en eventuell feilfangst vil kunne rettes opp, da viltet er i live. Felletypen er behørig testet, og Statskog mener tiden er moden for å prøve den i Norge.

Forsøksordning med buejakt

Statskog støtter forslaget i sin helhet slik det foreligger.

Med vennlig hilsen

Jo Inge Breisjøberget
Fagsjef friluftsliv